

Све је јасно, дилема више нема. Титаник звани ДСС полако тоне ударивши о „напредну стену“ ка којој га је својевољно повео нови капетан Мишко уз подршку Маршија, Аце, Уркета, Шулет,... Свака сличност са д(р)угим Шулетом, Балшом и Кеном је случајна.

Матрица је ипак скоро иста. Обећај запослења, учени тамо где можеш, посвађај изнутра, организуј скупштину, помози медијски, помози логистички око лобирања и већине и на крају тихо преузми странку и имај своју резервну екипу која ће да одигра кад буде затребало. Када постоји велики „уцењивачки потенцијал“ у владајућим страначким структурама, то баш и није тешко. А ту важи старо правило, што више људи зависних од политике и функција које су једини извор прихода и доносе егзистенцију за породице, тим причалакша, а зацртани циљ реалнији.

Сви присутни на седници Главног одбора Демократске странке Србије пре 20-ак дана, постадоше сведоци највеће срамоте у четврт века дугој историји странке. У великој галами попут разуларене и примитивне РУЉЕ предвођене потпредседником Драганом Маршићанином, приређена је брука за памћење. Тако нас „несрећни Маршићанин“ својим срамним и бахатим вођењем седнице Главног одбора, подсети на помало заборављеног лика из мрачног периода 90-тих. Погађате у питању јенекада омражени а данас озбиљно богати Радоман Божовић. Тој руљи се не оте, већ из пуна грла загаламише ка Марку Јакшићу: „Срам те било ђубре једно...“ односно: „Одлази више, напоље, напоље...“ А Марко Јакшић је међу последњима који је заслужио такав испраћај од странке чији је један од оснивача. Славиша Ристић и он су ретки за које би ова власт дала све само да их „дисциплинује“, дубоко свесна да, уз сав уложени труд последњих година, није успела готово ништа наћи што би дотичне компромитовало. То чак није случај ни са Небојшом Човићем који је досада био Вучићев миљеник и сарадник брата Андреја у кошаркашком и фудбалском клубу Црвена звезда. Ово дисциплиновањ режим није успео ни након паљења аутомобила Марку Јакшићу, односно пуцања на кућу Славиши Ристићу. Јер све је то чињено наравно због критике косовске политике Александра Вучића, чији резултати управо ових дана сурово излазе на видело. Али изгледа да постоје они у ДСС-у који су хтели да помогну у том „дисциплиновању“, дубоко несвесни чињенице да странка без косовске политике и без косовско-метохијских одбора практично не постоји. Срамота, мало је рећи.

Пише: Лазар Ђуровић
уторак, 25 октобар 2016 15:47

